

Саопштење за јавност Удружења бораца ратова од 1990. године Црне Горе

Протекло је 25 година од погибије 24 и рањавања око 50 припадника ЈНА у Ивањици, Чепикућама, Осојнику и Грабу 1. октобра 1991. године, међу којима је био знатан број тек стасалих младића на одслужењу војног рока из република и покрајина бивше СФРЈ.

Ова масовна убиства на подмукао начин - гранатирањем положаја ЈНА, у припремљеним сачекушама и снајперским дјеловањем, починили су припадници шаролике хрватске паравојске, коју је у љето 1991. године, уз логистичку подршку руководиоца Дубровника Жељка Шикића и Петра Пољанића, под геслом „за дом спремни“ скрипио с конца и конопца дубровачки ХДЗ на челу са Луком Кордом и његовим братом Ђуром.

Почетком септембра 1991. придружио им се хрватски пребјег из ЈНА командант касарне у Требињу генерал Нојко Мариновић, који је претходно унутар 472 моторизоване бригаде организовао хрватску обавјештајну службу, која је касније наводила хрватске гранате на војнике ЈНА, а војнике ЈНА на добро припремљене засједе и прикривене снајперисте тзв. дубровачких бранитеља.

У подстрекавању дубровчана на оружану побуну, њиховом наоружавању и утврђивању у граничном појасу са Црном Гором и Херцеговином, обавјештавању о капацитетима и покретима јединица ЈНА и вођењу антицрногорске и антијугословенске пропаганде, раме уз раме са вођама дубровачког ХДЗ-а и тзв. дубровачким бранитељима, учествовале су и поједине јавне личности из Црне Горе, међу којима и један пребјегли пјесник са штапом и бројаницом који је 1. октобар 1991. године дочекао у Конавлима, а потом побјегао у Загреб код Туђмана одакле је управљао организовањем прохрватског сепаратистичког лобија у Црној Гори који се под маском антиратног покрета придружио разбијачима СФРЈ.

Тог крвавог 1. октобра 1991. године, дубровачке паравојне јединице, по упутствима из Загреба, синхронизовано су напале јединице ЈНА с намјером наношења људских губитака и овладавања Превлаком чије је очување за ЈНА и Црну Гору било од стартешког значаја зарад заузимања одбрамбених војних позиција и осигурања улаза у бококоторски залив и безбједности грађана Боке Которске.

У Ивањици, српском насељу у саставу требињске општине, у жестоком, ничим изазваном гранатирању положаја 472 моторизоване бригаде, пројектили хрватских побуњеника су усмртили војнике ЈНА: Вуколу Јаћимовића из Бијелог Поља, Жељка Вица, Драгомира Ковача, Предрага Путицу и Божа Кокића из Требиња, Африма Зулфија из Куманова, Сетара Рамаданија из Пећи, Нумана Реџепајића из Тетова и Нермина Хоџића из Бихаћа.

У Чепикућама, малом насељу у залеђу Дубровачког приморја уз локалну цесту која води од Сланог према Босни и Херцеговини, у припремљеној сачекуши у једном усјеку, припадници Збора народне гарде убили су црногорске резервисте на извиђању терена: Ранка Бојића, Војислава Булатовића и Томислава Булатовића из Колашина, Жељка Пандурицу и Милована Смолковића из Мојковца и Радисава Срдановића и Расима Мурадбашића из Подгорице.

Тзв. дубровачки бранитељи приредили су сачекушу и на Осојнику гдје су убијени војници ЈНА: Милија Лучић и Вељко Мумало из Требиња, Зоран Ковачевић из Кумбора, Богдан Лазић из Завидовића, и Таип Аљуи из Гостивара.

У првооктобарским нападима на јединице ЈНА учествовао је и знатан број добро обучених дубровачких снајпериста који су на подручју Граба убили никшићке резервисте: Мињу Делибашића, Петра Никчевића и Милутина Николића.

По окончању ратних сукоба, безочним фалсификовањем истине о том догађају, хрватски лоби у Црној Гори је, уз ћутање црногорске власти која је у међувремену промијенила политичку капу, прогласио 1. октобар даном агресије ЈНА на Дубровник.

Тој националној срамоти и гријеху над убијеним војницима ЈНА допринијело је и Врховно

државно тужилаштво Црне Горе које је, под притиском Хашког трибунала, у јулу 2006. године склопило са хрватским тужилашвом једнострано, капитулантски, по Црну Гору и њене држављане штетни Споразум о сарадњи и гоњењу починилаца кривичних дјела ратних злочина чије се одредбе односе на ратне злочине које су почетком 90-их починили црногорски држављани над хрватским држављанима, али не и обратно.

У мају ове године Удружење је доставило специјалном тужиоцу Миливоју Катнићу информацију о првооктобарском злочину хрватских побуњеника над припадницима ЈНА, као и информацију о ратном злочину истих над припадницима ЈНА из барске групе на Црноглаву у априлу 1992. године и затражило да тужилаштво обавијести јавност о резултатима своје сарадње са хрватским тужилашвом у случају ратног злочина над припадницима ЈНА из Црне Горе у сплитском логору Лора у априлу и мају 1992. године.

И док црногорске жртве вапе за правдом, одговора ВДТ и даље нема, разграничења на Превлаци која је фактички изгубљена такође нема, али зато и даље има службе званичне Црне Горе агресивној политици ХДЗ-а који кроз институције системе и даље ревитализује усташтво, рехабилитује злочиначку НДХ, штити ратне злочинце из Домовинског рата и подстрекава шовинизам према српској и другим мањинама у Републици Хрватској.

Удружење неће ни по коју цијену заборавити своје пале ратне другове и препустити их блаћењу и суду домаћих корисника хрватских куна. У вези са тим гајимо наду да ћемо до маја следеће године успјети да штампамо спомен књигу саборцима палим у ратовима 1991/1999. године коју, упркос жестокој опструкцији од стране државних комисија за финансирање НВО, Удружење ипак приводи крају. Да младе генерације сазнају истину о разбијању двије Југославије у којима је Црна Гора била сигурна и просперитетна и да одбранимо оне који положише своје младе животе на бранику отаџбине.

Радан Николић, директор